

Abdel Tawab Youssef'in "Karakonuş" Adlı Hikâyesinin Tahlili

Analysis of Ali Tantavi's "Two Orphans" Story

Fatma Nur ERGANLI

Gazi Üniversitesi, Gazi Eğitim Fakültesi, Yabancı Diller Eğitimi Bölümü, Arap Dili Eğitimi
Anabilim Dalı

Gazi University, Gazi Faculty of Education, Department of Foreign Language Education,
Division of Arabic Language Education

fatmanurerganli@gmail.com

ORCID: 0009-0008-6749-3985

Makale Bilgisi / Article Information

Makale Türü / Article Types : Araştırma Makalesi / Research Article

Geliş Tarihi / Received : 10.01.2024

Kabul Tarihi / Accepted : 10.05.2024

Yayın Tarihi / Published : 30.06.2024

Yayın Sezonu / Pub Date Season : Haziran / June

Cilt / Volume : 2 • **Sayı / Issue** : 1 • **Sayfa / Pages** : 253-279

Atf / Cite as

ERGANLI, F., N., (2024). Abdel Tawab Youssef'in "Karakonuş" Adlı Hikâyesinin Tahlili, Lisânî İlimler Dergisi, 2(1), 253-279.

İntihal / Plagiarism

Bu makale, en az iki hakem tarafından incelendi ve intihal içermediği teyit edildi.

This article has been reviewed by at least two referees and scanned via a plagiarism software.

Yayın Hakkı / Copyright®

LİDER, Lisânî İlimler Dergisi, uluslararası, bilimsel ve hakemli bir dergidir. Tüm hakları saklıdır.

Journal of Linguistic Studies is an international, scientific and peer-reviewed journal.

All rights reserved.

Öz: Mısır'da çocuk edebiyatının öncülerinden biri olarak kabul edilen ve 1928-2015 yılları arasında yaşamış olan yazar Abdel Tawab Youssef, Müslüman Arap çocuklar için modern yazının önemli sembollerinden biri olarak sayılmasıyla birlikte çocuk edebiyatı alanında modern çağın en üretken yazarlarından birisidir. Mısır'da okul radyo programlarının sorumlusu olarak çalışmış, üniversiteden mezun olduktan sonra ise orada gazetecilik, radyo ve televizyon bölümünde görev almış Mısırlı bir yazar, çevirmen ve yayıncıdır. Yazarın eserleri arasında seriler halinde birçok öykü kitapları bulunmakla beraber on iki tanesi halk hikâyelerinden oluşmakta ve bunlar içerisinde iki tanesi Slavlarda karşılaşılabilecek olan birçok durum ve olayın anlatıldığı "Kim Kazanır ve Slavlardan Diğer Masallar" ile "Sayın Belediye Başkanı ve Slavlardan Diğer Masallar" adlı halk hikâyeleridir. Bu çalışmada Abdel Tawab Youssef'in Sayın Belediye Başkanı ve Slavlardan Diğer Masallar adlı kitabında yer alan "Karakonuş" adlı hikâyesinin tahlili yapılmıştır. Öyküde; dul kalmış, zavallı yaşlı bir kadının komşusu ile karşılaştığı "Karakonuş" adı verilen mitolojik varlıkla diyalogları ve yaşadıkları olaylar anlatılmıştır. Hikâyede kendisine iyi davranıldığında iyilik,

kötü davranıldığında ise ona fenalık eden goblinlerden olduğu söylenen bir varlık ile zalim bir komşu ve tek başına yaşayan yaşlı bir kadının olaylara göre değişen duygu durumlarından kesitler yer almıştır. Hikâyenin sonu ise merhametsiz olan komşunun acınacak bir hale gelmesiyle bitmiştir. Bu çalışma hikâyenin konusunu, özetini, kahramanlarını, anlatım teknikleri ve dil özelliklerini kapsamaktadır. Ayrıca çalışmanın sonuna değerlendirme, yazarın biyografisi ve Arapça orijinalinden çevirisi de eklenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Arap Edebiyatı, Mısır Edebiyatı, Hikâye Tahlili, Abdel Tawab Youssef, Karakonuş.

Abstract: Writer Abdel Tawab Youssef, who is considered one of the pioneers of children's literature in Egypt and lived between 1928-2015, is one of the most productive writers of the modern age in the field of children's literature, as he is considered one of the important symbols of modern writing for Muslim Arab children. He is an Egyptian writer, translator and broadcaster who worked as the manager of school radio programs in Egypt and worked in the journalism, radio and television department there after graduating from university. Although there are many story books in series among the author's works, twelve of them consist of folk tales, and two of them are folk tales called "Who Wins and Other Tales from the Slavs" and "Dear Mayor and Other Tales from the Slavs", which describe many situations and events that can be encountered among the Slavs. In this study, Abdel Tawab Youssef's story "Karakonuş" in his book titled Dear Mayor and Other Tales from the Slavs was analyzed. In the story; The dialogues and events that a poor, widowed old woman encounters with her neighbor and the mythological being called "Karakonush" are described. The story includes sections from the emotional states of a being said to be one of the goblins who treats people well when they are treated well and harms them when they are treated badly, a cruel neighbor, and an old woman who lives alone, depending on the events. The end of the story ends with the merciless neighbor becoming miserable. This study covers the subject, summary, heroes, narrative techniques and language features of the story. In addition, an evaluation, the author's biography and a translation from the Arabic original are also added at the end of the study.

Keywords: Arabic Literature, Egyptian Literature, Story Analysis, Abdel Tawab Youssef, Karakonuş

Structured Abstract: Abdel Tawab Youssef, who has works on literature, religion, history and travel, has forty books written for adults, five hundred and ninety-five children's books published in Egypt and one hundred and twenty-five children's books published in Arab countries. These books are in the form of story series, and there is a story series consisting of twelve stories that tell the stories of various peoples such as Japan, Africa, Indonesia, Spain, Native Americans and Slavs. There are two stories from each of these peoples in the story collection, and the two stories that talk about events that can be encountered among the Slavic people are "Who Wins and Other Tales from the Slavs" and "Dear Mayor and Other

Tales from the Slavs". These stories are very instructive for children as they include moral virtues such as justice, helpfulness, kindness, generosity, truthfulness, honesty, patience, mercy, generosity, contentment, conscientiousness, not lying, and being well-intentioned. It also draws attention to the fact that some bad behaviors exhibited by people in these stories can lead to bad consequences.

In the story "Karakonuş", which is one of the two short stories in the story "Dear Mayor" examined in this study, a supernatural being with superior powers that humans do not have, a mythological being that is believed to be extinct but lives only in a village, appears to people and asks for something from them. He responds to them either well or badly, depending on how they treat him. When we look at the other characters in the story, it tells about the sufferings of a compassionate, patient and poor woman to find food and the money to buy it. Some things that a stingy neighbor undertakes out of greed for money cause him trouble at the end of the story and make him miserable, and the story ends with this man being stung by bees.

Although the story occasionally includes fairy-tale elements such as gold and bees hatching from eggs, the other heroes in the story are a poor, widowed and old woman who can be encountered in real life, and a stingy man who is fond of money and is of no use to his neighbors. In the story where moral values come to the fore, there are three real characters and one character with supernatural power. An unnamed old widow and her neighbor, as well as the market folk whose names are mentioned in various parts of the story, are real heroes. "Karakonuş", whose name is mentioned towards the end of the story, is a mythological being. The main setting of the story, which has a dominant perspective, is the village of Ruknis in the mountains of Bohemia, where it is believed that there are no traces of mythological creatures called "Goblins" anywhere else. In the story, in which all the events were observed to take place within a day's time, he used a simple, understandable language with short sentences, in a clear and literary language, at a level that people of all ages can understand, and the sequence of events allowed for an absorbing narrative that does not bore the reader. In addition, the story does not contain any words, phrases or sentences containing slang or swearing. When we look at the metaphors and symbols in the story, a stingy man is likened to a hen looking for his chicks in his hectic rush in search of gold in his house. At the same time, he represents the bad person with his cruelty, deceit and lying; Some of the lonely, old and widowed women symbolize a good person, while Karakonus symbolizes the manifestation of divine justice in that it rewards those who do good and punishes those who do evil.

Author Abdel Tawab Youssef, who has a broad worldview and has seen many countries by participating in children's book fairs in Germany, Italy, England, France, Bulgaria, Czechoslovakia in Europe, the Philippines and China in Asia, the USA and Canada, also shares his stories. He wrote works about various peoples not only in Egypt, where he was born, but also internationally, and he considered children very valuable and tried to develop their culture at a level that they could understand. With this story, the author tried to contribute to both the cultural and moral development of children through their language.

Keywords: Arabic Literature, Egyptian Literature, Story Analysis, Abdel Tawab Youssef, Karakonuş

Giriş

Üretken bir yazar olan Abdel-Tawab Youssef gazetecilik, radyo programcılığı, yazarlık, çevirmenlik ve yayıncılık mesleklerinin yanı sıra farklı konularda kısa öyküler, oyunlar, romanlar, makaleler yazmış, radyo ve televizyon programları yapmış ve çeşitli yerlerde konferanslar vermiş Mısırlı bir yazardır. Edebî, dinî, tarihî, hatırat alanlarında eserler ortaya koymuş olan yazarın koleksiyon halinde birçok hikâye serisi bulunmaktadır. Bu eserlerinin arasında Japonya, Afrika, Endonezya, İspanya, yerli Amerikalılar ve Slavlar gibi çeşitli halkların hikâyelerinden bahsettiği on iki öyküden oluşan hikâye serisi bulunmaktadır. Hikâye koleksiyonunda bu halklardan ikişer adet öykü yer almaktadır. Bu çalışmada Slav halkında rastlanabilecek olayların yer aldığı Sayın Belediye Başkanı ve Slavlardan Diğer Masallar kitabının içindeki iki kısa hikâyeden biri olan “Karakonuş” adlı hikâye biçimsel ve içerik yönünden araştırılmıştır. İncelemenin sonuna hikâyenin değerlendirilmesi ve yazarın hayatı da eklenmiştir.

A. Şekil (Biçim) Yönüyle İnceleme

Bu incelemede Abdel Tawab Youssef'in yazdığı “Hazreti El-Umda” adlı hikâye kitabı kullanılmıştır. Bu kitap 1997 yılında Mısır'da bulunan Safir Şirketi tarafından basılmıştır. İncelemesi yapılan “Karakonuş” adlı kısa hikâye, kitabın 11.ve 15.Sayfaları arasında yer almaktadır. Kitabın tamamı 18 sayfadır.

B. İçerik Yönüyle İnceleme

Bu bölümde hikâyenin özeti, tahlili, konusu, türü, bitişi, değerlendirilmesi ve yazarın hayatı ele alınacaktır.

1. “Karakonuş” Adlı Hikâyenin Özeti

Arap dünyasında çocuk edebiyatı denilince akla gelen en önde isimlerden biri olarak kabul edilen Abdel Tawab Youssef'in “Hazreti El-Umda” adlı hikâye kitabında yer alan iki kısa öyküden biri olan ve kitapta “Karakonuş” ismiyle ikinci sırada bulunan öykü şu şekilde özetlenebilir:

Ruknis köyünde birkaç tavuktan başka hiçbir şeye sahip olamayacak kadar yoksul olan ve tek başına yaşayan dul bir kadıncağız vardır. Bu zavallı dul kadın bir gün çok acıkır ve açlığını giderebilmek için komşusuna gitmekten başka çare bulamaz ve komşusunun kapısını çalarak bir kilo patates ister, komşusu ise onu fakirliği sebebiyle aşağılayarak kapıyı kadının suratına kapatır. Zavallı kadın, komşusu tarafından geri çevrilmenin verdiği hüznle evine dönerken eve vardığında orada bulduğu üç yumurtayla şaşkına döner. Hemen hazırlanıp bu üç yumurtayı da eline alarak pazarın yolunu tutar. Pazara giderken yolda açlıktan ve yorgunluktan adeta bitap düşmüş olan bir yaşlı adamla karşılaşır. Yaşlı adam kadından kendisine bir yumurta

vermesini isteyince uzun süre aç kalmanın ne demek olduğunu gayet iyi bilen hatta bizzat yaşamış olan zavallı kadın onu kırmak istemez. Bir yumurta vermesine karşın adam çok geçmeden ikincisini de ister. Kadın zaten üç yumurtasının olduğunu belirterek ikinci yumurtayı vermeyi pek istemese de onu vermeye razı olur ve elindeki yumurtaların birini daha adama uzatır. Fakat adam zavallı kadını bir türlü bırakmaz ve kadının elinde kalan son yumurtayı da üç altın vereceğini söyleyerek onun elinden alır. Yaşlı adamın kendisine üç altın verebilmesine şaşırarak kadıncağız köye döndüğünde patates istediği cimri komşusuna gider ve bu sefer ondan birer çuval patates, un, şeker ve bu alışverişten kalan altınını ister. Komşusu böylesine fakir bir yaşlı kadının elinde üç altını görünce şaşkınlığını gizleyemez. Uzun süre altın görmediğini söyleyen bu cimri adam, komşusuna vermek için evinde altın arama telaşesine düşer. Biraz evini taradıktan sonra yanında bir hediyeyle ve kadının istedikleriyle geri dönen adam, döner dönmez altınları sorunca kadın pazara giderken yolda başına gelenleri anlatır ve bunu duyan adam derhal pazara doğru yola çıkar. Pazara henüz ulaşmadan komşusu yaşlı kadının karşılaştığı aynı yaşlı adamla karşılaşır ve onla pazarlığa tutuşur. Yaşlı adam bu cimri adamın niyetinin elindekileri yüksek bir fiyata satmak olduğunu anlar ve üç altın isteyen adama bir altından başka bir fiyat teklif etmeden ondan ayrılır. Pazar yerine ulaşan bu cimri komşu, pazarda yumurta başına beş kuruştan fazlasını veren çıkmayınca oraya getirdiği her şeyi geri götürmek zorunda kalır, yumurtaları taşımaktan bitkin düşer, evine dönüş yolundayken yine kendisini bekleyen yaşlı adama onları beş kuruşa satar. Yaşlı adam yumurtaları aldıktan sonra onları koymak için elindeki sepeti isteyince cimri komşu onu da parayla satma derdine düşer ancak yaşlı adam sepete gerek olmadığını söyleyerek komşusundan gözlerini kapatmasını rica eder. Komşu ne olduğuna anlam vermese de adamın dediğini yapar kısa bir süre sonra garip bir ses duymasıyla gayri ihtiyari gözünü açınca adamın yere yumurta fırlattığını görür. O yumurtayı kırmasıyla yumurtanın içinden bir altın parıldar. Gördüklerini hayretle izleyen cimri adam yumurtaları ondan almak için çok geçmeden harekete geçer ve komşusuna söz verdiğinin aklına geldiği bahanesini öne sürerek yumurtaları ondan geri alır. Yaşlı adam oradan uzaklaşıyor gibi gözükse de arkasını döner ve bu cimriyi seyreder, onun bir yumurtayı taşın üzerine fırlattığını görür. Adam önce bir yumurtayı sonra da ikincisini taşın üzerinde kırar lakin ikisinde de tek bir kuruş bile bulamaz. Yumurtaların içinde altın bulmanın hayalini kuran adam kırdığı yumurtalardan geriye kalan yumurta kabuğu yığınınına bakarken yaşadığı büyük hüsranın acısıyla oturduğu yerden birden doğrulup elindeki sepeti tekmelemeye başlar. Tam da bu sırada yumurtadan bir arı topluluğu yükselip onu sokmaya başlayınca adam can havliyle bağırır ve dağların ardından bile duyulabilecek kadar yüksek bir sesle birkaç defa onun "Karakonuş" olduğunu haykırır.

2. Hikâyenin Tahlili

Gerçekte var olan ya da var olması muhtemel kurgusal olayların dikkatleri üzerine toplayacak bir şekilde anlatıldığı genel olarak beş on sayfadan uzun olmayan nesir türü olarak tanımlanan ve hikâye kelimesinin Türkçedeki karşılığı olan öykü; olay örgüsü, konu, şahıs kadrosu, zaman, mekân, anlatıcının bakış açısı, dil ve üslup açısından incelenerek değerlendirilir.¹

Bu kısımda; hikâyenin konusu ve olay örgüsü, öyküde yer alan ana karakter, yardımcı karakterler, mekânlar, olayların kronolojik sıralaması, anlatım yöntemi ve bakış açısı, kullanılan teknikler, sembol ve benzetmelerle kullanılan dil ve üslup özellikleri yer alacaktır.

2.1. Hikâyenin Konusu ve Olay Örgüsü

“Karakonuş” adlı öyküde gerçek hayatta karşılaşılması muhtemel olan olaylarla birlikte gerçekleşmiş hâdiseler de yer almaktadır.

Hikâyenin temel konusu bir köyde yalnız başına yaşayan yaşlı bir kadının açlığı sebebiyle komşusundan yiyecek istemesi üzerine komşusunun onu alaycı bir tavırla geri çevirmesi ve kadının pazara giderken yolda yaşlı bir adamla karşılaşması sonrasında gelişen olaylardır. Hikâyede birbirine bağlı olarak gelişen hadiselerin olduğu bir olay örgüsü hâkimdir

Öyküde ana tema; yaşlı dul bir kadın, cimri komşu ve yaşlı bir adam üzerinden verilmek istenen sabır, merhamet, cömertlik, dürüstlük, kanaatkârlık, vicdanlılık, yalan söylememe, iyi niyetli olma gibi ahlaki erdemlerdir. Bu değerlerden yoksun olan kişilerin başına nelerin gelebileceği hikâyede karakterler yoluyla alenen gösterilmektedir.

2.2. Hikâyenin Karakterleri

Hikâyede üç gerçek ile bir tane de doğaüstü bir güce sahip olan bir karakter bulunmaktadır. İsmi belirtilmeyen yaşlı dul bir kadın ve onun komşusu ile hikâyenin çeşitli yerlerinde adları geçen pazar ahalişi gerçek kahramanlardır. Adı hikâyenin sonlarına doğru söylenen “Karakonuş” ise mitolojik bir varlıktır.

2.2.1. Hikâyenin Başkahramanları

Ana kahraman hikâyeye adını verdiği öykünün başlarında açlıktan ve yürümekten hâli kalmamış zavallı, açgözlü yaşlı bir adam olarak okuyucunun karşısına çıkan ve sona doğru gelindiğinde ise olağanüstü işler yapabilen bir varlık olduğu anlaşılan Karakonuş’tur. Karakonuş insan şekline bürünebilmekte ve karşılaşmış konuştuğu insanlardan bir şeyler isteyip verdiği

¹ Hilal Kostakoğlu, *Şükufe Nihal’in Öykülerinde Yapı Ve Tema*, (Eskişehir: Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 2016), 1.

ona iyilik etmekte, vermediğinde ise doğaüstü güçlerini kullanarak onu cezalandırmaktadır.

Hikâyenin ikinci kahramanı ise olayların onunla başladığı, bu dünyada birkaç tavuktan başka hiçbir şeyi olmayan, kocası vefat etmiş olup Ruknis adı verilen köyde tek başına yaşamını idame ettirmeye çalışan fakara, zavallı, yaşlı bir kadıncağız olarak tasvir edilmektedir. Hikâyede sabırlı, kanaatkâr, merhametli, yardımsever, biri olarak anlatılan bu yaşlı kadın Karakonuş'a yaptığı iyilikten dolayı onun tarafından üç altınla ödüllendirilmiştir. Öykünün başlarında cimri komşusu tarafından fakirliği nedeniyle aşağılanmış ancak hikâyenin ilerleyen kısımlarında komşusuna üç altın verip ondan çeşitli yiyeceklerle beraber altın isteyebilecek bir konuma gelmiştir.

Hikâyede göze çarpan bir diğer kahraman ise fakirleri hor gören, merhametsiz, çıkarıcı, hilekâr, pazarlıkçı ve paraya düşkün olup yaşlı kadının komşusu rolünü üstelenen cimri bir adamdır. Yaşlı kadının yardım çağrılarına acımasızca kulak tıkamış. Sahip olduğu yumurtaları ederinden daha fazla bir fiyata satmak için pazarın yolunu tutmuş, yolda rastladığı Karakonuş'un elindekilere bir altın verme teklifine burun kıvrımış ancak pazardan beş kuruş kazanamadan geri dönmüştür. Karakonuş ona ikinci bir şans daha vermek istese de ona verdiği yumurtaları yalan söyleyerek ondan geri almasıyla Karakonuş'un öfkesini üzerine çekmiş ve hikâyenin sonunda bir grup arının onu sokmasıyla cezasını bulmuştur.

Hikâyenin bir diğer kahramanı ise evleri pazar yerine uzak olan, komşunun yumurta satmak için pazara gittiğinde ona beş kuruştan fazla bir fiyat teklif etmeyen pazar ahalisidir. Öyküde iki yerde adları geçmektedir. Birinci yer, zavallı yaşlı kadının komşusuna para getirebilmek için yumurtalarını pazara götürüp onlara satmak istediğini belirtirken ikincisi ise pinti olan komşunun pazara gittiğinde onlarla ticaret yaptığı kısımdır.

2.3. Hikâyenin Anlatım Yöntemi

Olay çevresinde oluşan edebi metinler içerisinde yer alan anlatmaya bağlı edebi eserlerde okuyucu ile yazarı buluşturmada ihtiyaç duyulan ve anlatıcının anlatma eylemini kimin penceresinden gerçekleştireceği sorusunun cevabı her anlatıcının vazgeçilmez temel yapı taşı olan bakış açısının varlığı ile açıklanır. Dolayısıyla anlatıların hepsinin bir anlatıcısı ve bu anlatıcının olaylardan bahsederken başvurduğu bir bakış açısı bulunmaktadır.² Bu öyküde geçen bakış açısı hâkim bakış açısıdır. İlahi bakış açısı olarak da tanımlanan bu bakış açısında anlatıcı hikâyedeki kahramanların karakteristik özelliklerini, dününü, bugününü, akıllarını okuyarak iç dünyalarında neler yaşadıklarını bilen, kahramanları hiçbir açıdan yargılamayarak olanı olduğu

² Meral Demiryürek, "Kurgusal Metinlerde İkinci Kişili Anlatıcı ve Bakış Açısı", *FSM İlmî Araştırmalar İnsan ve Toplum Dergisi* 2 (2013), s.120.

gibi her yönüyle aktaran ve hikâyeye müdahale etmeyen bir gözlemcidir.³ Bu bağlamda hikâyede cimri komşunun ve yaşlı adamın iç âlemlerinde neler yaşadıkları başarılı bir şekilde betimlenmiştir:

“Adam iki elini gözlerinin üzerine koyduktan kısa bir süre sonra tuhaf sesler duydu. Kulağına gelen bu sesin ne olduğunu merak etmiş olacak ki birdenbire gözlerini açiverdi ve yaşlı adamın bir yumurtayı oldukça sert bir şekilde sanki kırılmasını istercesine yere fırlattığını gördü.” (s.3)

Yumurtalarını boşu boşuna kırdığını düşünürken cimri adamın ruh halinin tasviri de bu bakış açısıyla yapılmıştır:

“Adam büyük bir üzüntü ve hayal kırıklığı içerisinde kırık yumurtaların enkazına bakarken aniden oturduğu yerden kalktı ve sepeti devirip kırıncaya kadar ayaklarıyla güçlü bir şekilde tekmelemeye başladı.” (s.3)

2.4. Hikâyede Sunulan Mekânlar

Bütün anlatılarda olayların geçtiği gerçek ya da gerçek olmayan bir mekâna gereksinim vardır. Mekân unsuru kahramanlar hakkında birtakım ipuçları vermekle beraber okuyucunun, vuku bulan olayları zihninde somutlaştırabilmesi, hikâyenin atmosferine girebilmesi ve olayların içyüzünü anlaması açısından önemlidir.⁴ Öykünün geçtiği ana mekân oradan başka hiçbir yerde “Goblin” adı verilen mitolojik varlıkların izine artık rastlanılmadığına inanılan Bohemya dağlarındaki Ruknis köyüdür:

“Derler ki Goblinler yeryüzünden kayboldu ve artık onları göremiyoruz fakat Bohemya dağlarındaki “Ruknis” köyü onlardan bir tanesinin bugüne dek varlığını koruduğunu iddia ediyor. O hapşırınca rüzgâr esiyor, kaşlarını çatınca kara bulutlar toplanıyor ve sinirlenince de volkan patlıyor.” (s.1)

Bununla birlikte köyün içerisinde ve civarında çeşitli mekânlara gidilmektedir. Bu mekânlar; yaşlı kadının ve komşusunun evi, pazar yeri, onların evleri ile pazar alanı arasında yer alan önce dul kadının sonra da cimri adamın Karakonuş ile karıştığı noktadır.

2.5. Olayların Kronolojik Sıralaması

Kurgusal eserlerde olayların gerçekleştiği bir zaman vardır. Hikâyelerde olayların bir silsile halinde devam etmesi olayların kronolojik olarak aktarılmasından ortaya çıkar. Bu hikâyelerde vakalar bir taraftan diğerinin oluşmasını tetiklerken diğer yandan olayların olduğu zamanı da beraberinde getirir.⁵

3 Sinan Bakır, “Orhan Kemal’in hikâyelerinde anlatıcı ve bakış açısı”, *Türkiyat Mecmuası Dergisi* 25/2 (2015), s.38.

4 Mesut Köksoy, Rifat Işık, “Rađvâ ‘Âşûr’un Hurma Ağacını Gördüm (Ra’eytu En-Naħl) Eserindeki Kısa Hikâyelerin Teknik İncelemesi”, *Dil Ve Edebiyat Araştırmaları* 23 (2021), s.314.

5 Veysel Şahin, Tahsin Yücel’in Öyküleri Üzerine Bir İnceleme (Elazığ: Fırat Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 2006), s.180.

Bu hikâyede birçok olay meydana gelmekte ve bu olayların bir gün içerisinde yaşandığı söylenebilir. Bir zaman unsuru olarak göze çarpan ilk yer öykünün başlarında belirtilen belirsiz bir gün olduğudur:

"Ruknis köyünde birkaç tavuktan başka bu dünyada hiçbir şeyi olmayan fakir, zavallı, yalnız bir dul kadın yaşardı. Günlerden bir gün zavallı kadın çok acıktı, artık çektiği bu açlığa dayanamadı ve komşularının kapısını çalmak zorunda kaldı."(s.1)

Daha sonrasında olaylar biri diğerine bağlı olarak birbiri ardınca gerçekleşmektedir.

Öyküde geçen bir diğer zaman ifadesi de cimri komşunun gözlerini kapattıktan sonra olanlardır:

"Adam iki elini gözlerinin üzerine koyduktan kısa bir süre sonra tuhaf sesler duydu. Kulağına gelen bu sesin ne olduğunu merak etmiş olacak ki birdenbire gözlerini açiverdi ve yaşlı adamın bir yumurtayı oldukça sert bir şekilde sanki kırılmasını istemesine yere fırlattığını gördü." (s.3)

2.6.Romanda Kullanılan Anlatım Teknikleri

Sanatsal eser olarak nitelendirilen roman türündeki bir eseri diğer kitap türlerinden ayıran en önemli fark yazarın anlatımı yaparken başvurduğu anlatım teknikleridir. Yazarlar roman veya hikâye yazarken okuyucuya etkileyici bir anlatım sunabilmeleri için diyalog, iç monolog, özetleme ve anlatma gibi tekniklere eserlerinde yer vermelidir.⁶ Öyküde bu anlatım tekniklerinin kullanıldığı görülmektedir.

2.5.1. Diyalog Tekniği

Yazar iki kişi arasındaki sözlü iletişimi sağlamak için hikâyede diyalog tekniğinden faydalanır. Bu teknik kullanılırken konuşmalarda kullanılan cümleler edebi sanattan çok olayın veya durumun doğal akışında gelir ve anlatıyı hem tekdüzelikten kurtarır hem de okuyucunun olaylara daha iyi odaklanmasını sağlar.⁷ Bu hikâyede diyaloglara sıkça yer verilmektedir. Diyaloglar kimi zaman zavallı dul kadınla pinti komşusu arasında geçmektedir:

— *Bana bir kilo patates verebilir misiniz, lütfen? Yakında onu size geri vereceğim. Komşusu onunla alay eder bir tavırla:*

— *Onu sen nasıl geri getirebilirsin ki! Senin hiçbir şeyin yok.*

6 Ahmet Yıldız, "Abdulvehhâb 'Îsâvî'nin ed-Divânu'l-Isbartî İsimli Romanının Teknik ve Tematik İncelemesi", Akif 51/1 (2021), s.86.

7 Muhammet Berat Can, "Abdurrahman Münif'in Şarku'l-Mütevassıt İsimli Romanın Teknik İncelemesi" (2022), s.551.

Kadın ise ona:

— *Tavuğum yumurtluyor ve ne zaman...*

— *Hayır! Hayır, dedi adam.” (s.1)*

Kimi zaman Karakonuş ile dul kadın arasında geçmektedir:

— *Bana verecek bir şeyin var mı, yiyecek? Üç gündür midem boş!*

— *Üç yumurtadan başka bir şeyim yok, benim de paraya ihtiyacım var!*

— *Bunlardan bir tanesinden vazgeç.*

— *Buyrun! (s.1)*

Kimi zaman da Karakonuş ile cimri adam arasında geçmektedir:

— *Aldığım yumurtaları içine koymam için bu sepeti bana verir misin?*

— *Onu bir altına sana satarım.*

— *Hayır, hayır! Ona ihtiyacım yok. Elinle gözlerini kapat.*

— *Neden ki?!*

— *Bu sadece bir rica. (s.3)*

2.6.2. Monolog Tekniği

Bu teknikte anlatıcı okuyucu ile karakterin arasından çekilir ve karakterlerin kendi kendileriyle konuşması yoluyla onların iç dünyası okuyucuya aktarılır. Böylece bu teknik sayesinde okuyucunun kahramanların duygu ve düşüncelerine vâkıf olmasına olanak sağlamaktadır.⁸ Öyküde yaşlı kadıncağzın cimri komşusunun ona istediğini vermemesi üzerine para kazanmak için pazara gitmek zorunda kalışına olan sitemini ifade etmektedir:

“Zavallı dul kadın çaresizce evine dönmüştü ki bir de ne görsün! Tavukları ona üç yumurta vermişti. Kendi kendine söylenerek “Bu zalim komşu ona sorduğum patatesleri bana vermiş olsaydı beni pazara kadarki uzunca bir yolculuktan kurtarabilirdi” dedi.” (s.1)

2.6.3. Özetleme Tekniği

Bu teknik belli bir konu ya da karakter hakkında özet bilgi sunarak okuyucunun gereksiz detayların içerisinde boğulmasına engel olup ana konudan kopmamasına imkân tanır.⁹ Hikâyede cimri olarak vasıflanan adamın pazara gittiğinde oraya gelen alıcılarla yaptığı alışveriş esnasında geçen

8 Yaşar Şimşek, “İç Monolog” ve “Bilinç Akışı” Tekniği Açısından Oğuz Atay’ın “Unutulan” Hikâyesi. Söylem Filoloji Dergisi 4.2 (2019), s.311.

9 Veysel Şahin, Tahsin Yücel’in Öyküleri Üzerine Bir İnceleme, s.190.

diyaloglara yer verilmeyerek -olayın akışını bozmamak adına- oradan detaya inilmeden bir cümleyle bahsedilmiştir:

"Yaşlı adam oradan ayrıldı, dul kadının komşusu ise pazara ulaştı ulaşmasına ama yumurta başına beş kuruş gibi ucuz bir fiyat dışında kendisinden alışveriş yapacak kimseyi bulamadı. Böylelikle umduğunu bulamayan adam pazara getirdiği ne varsa hepsini geri götürmek için evine doğru yola koyuldu." (s.2-3)

2.6.4. Anlatma-Gösterme Tekniği

Anlatma tekniği anlatıya dayalı edebi eserlerin vazgeçilmezidir. Bu teknikte okur, yazarla okuyucuyu bir araya getiren anlatıcının baktığı çerçeveden olaylara bakabilmektedir. Gösterme tekniği ise anlatıcının bir durumu, olayı ya da tavrı onu okuyanın zihninde tasavvur edebilir hale getirebilmesidir.¹⁰ Öyküde anlatma tekniği öykünün geneline hâkim olmakla birlikte gösterme tekniğine de yer verilmiştir:

"Yaşlı adam – Karakonuş- kırık yumurtanın içinde ışıltılı parlayan altını almak için elini uzattı ve onu alıp cebine koydu. Sonra bir altın daha almak için başka bir yumurtayı yere fırlatırken gördüklerinden dolayı hayrete düşen adam Karakonuş'un daha fazla yumurtayı heba etmesini engellemeye çalıştı." (s.3)

2.7. Hikâyede Kullanılan Sembol ve Benzetme

Öyküde benzetme ve sembollere yer verilmiştir. Cimri adam, evinde altın arayışı esnasında telaşlı koşuşturmacasıyla civcivlerini arayan bir tavuğa benzetilmektedir:

"Bu durum karşısında adamın beti benzi attı ve tıpkı civcivlerini arayan korkmuş bir tavuk gibi bir oraya bir buraya koşmaya başladı, nihayet yanında bir hediyeye ve kadının kendisinden istedikleriyle geri döndü." (s.3)

Hikâyede kimi kimsesi olmayan, ihtiyar ve dul olan kadın iyi insanı sembolize ederken komşusu olan zalim adam acımasızlığı, hilekârlığı ve yalancılığıyla kötü insanı temsil etmektedir:

"Zavallı dul kadın çaresizce evine dönmüştü ki bir de ne görsün! Tavukları ona üç yumurta vermişti. Kendi kendine söylenerek "Bu zalim komşu ona sorduğum patatesleri bana vermiş olsaydı beni pazara kadarki uzunca bir yolculuktan kurtarabilirdi" dedi." (s.1)

Ayrıca goblin olduğu düşünülen Karakonuş ise iyilik yapanlara ödülünü, kötülük yapanlara cezasını vermesi yönüyle ilahi adaletin tecellisini simgelemektedir.

10 Ahmet Mocan, "Yalnızız" Da Anlatım Teknikleri", (2012), s.1834.

2.8. Hikâyenin Sonlandırılması

Hikâye, yaptığı kötülüklerin bir karşılığı olarak cimri adamın acı içindeki bağrıışlarıyla sonlanır.

2.9. Dil ve Üslup

Yazar Abdel Tawab Youssef bu hikâyeyi fasih ve edebi bir dille yazmıştır. Çocuk edebiyatı ruhuna sahip olan yazar, bu eserinde her yaştan insanın anlayabileceği düzeyde uzun olmayan cümlelerle sade, anlaşılır bir dil kullanmıştır. Olayların birbiri ardınca sıralanması okuyucuyu sıkmayan sürükleyici bir anlatıma olanak sağlamıştır.

Ayrıca yazar kelimelerini özenle ve konuyla uyumlu olarak seçmiş, öyküde argo ve küfür içeren herhangi bir kelime, kelime grubu ya da cümle yer almamaktadır.

3. Değerlendirme

Abdel Tawab Youssef'in "Karakonuş" adlı hikâyesinde; yaşlı kadının ve komşusunun pazara gitme macerasında yaşadıkları hadiselerle verdikleri tepkiler, değişen ruh halleri, onların içlerinden geçen istek, arzular, beklentilerin gerçekleşmemesinden doğan hayal kırıklıklarının okuyucuya yansıtılması ilâhi bakış açısının örnekleridir. Öykünün geçtiği mekânlar çeşitli olmakla birlikte ana ekseninde Ruknis köyüdür. Hikâyede özellikle bu köyün seçilmesinin en önemli sebebi öykünün ana kahramanı olan goblin türünün sadece bu köyde hayatta kalmaya devam edebilmesidir. Dul kadının ve komşusunun evi Ruknis köyünün içerisinde yer almakta ve olayların bir kısmının burada meydana gelmekle birlikte mitolojik bir karakter olan Karakonuş'un köyün neresinde yaşadığı bir evinin olup olmadığı ise belirtilmemiştir. Onunla yaşanan olayların anlatıldığı mekân unsuru ise yaşlı kadının evi ile pazar yeri arasında kalan bir konumdur. Bu konum Ruknis köyünün içerisinde mi yoksa civarında mı olduğu net olarak bilinmese de yaşlı kadının zalim komşusuna sitem ederken belirttiği kadar uzun ve yürüme mesafeli olduğundan ve kadının Karakonuş'a yumurtaları satmasından sonra köye dönmesi ifadesinden köyün civarında bir yer olduğu tahmin edilmektedir. Ayrıca Karakonuş'un yaşlı kadınla karşılaştığı yer ile cimri adamla karşılaştığı noktanın aynı olup olmadığı yorumu okuyucuya bırakılmıştır. Buna ek olarak cimri komşusunun pazara varıp oradakilerle ticaret yapabilmesi -ahalinin gitmesiyle pazarın ikindiden sonra dağılıcağından- belirtilen günün ikinci vakti dolmadan onun orada olduğu ve hikâyede "ertesi gün" gibi herhangi bir ibare bulunmadığı göz önünde bulundurulduğunda tüm bu olayların bir gün içerisinde gerçekleşmiş olması kuvvetle muhtemeldir. Öte yandan hikâyede diyalog, iç monolog, özetleme, gösterme ve anlatım tekniklerinin kullanılması olayların okuyucunun gözünde somutlaşmasını ve öyküde verilmek istenen mesajları anlamasını kolaylaştırmıştır. Cimri adamın fakir komşusunun

sahip olabileceğini hiç ummadığı altınların onun elinde görmesine oldukça şaşırmasıyla ona altın vermesi gerektiğinde ne yapacağını bilememesi ve altın arama çabası sırasındaki hareketleri nedeniyle yazarın onu civcivlerini arayan bir tavuğa benzetmesi, paranın küçük ve değeri olan bir nesne olmasından ötürü de civcive benzetilmesi oldukça uygun bir benzetme olmuştur. Ayrıca öyküde zavallı kadın iyiliğin, yaşlı adam kötülüğün ve Karakonuş ise adaletin tecelli edeceğini gösteren bir sembolüdür. Hikâyede fasih bir dil kullanılması yazarın fasih Arapçaya verdiği önemi göstermektedir. Öykü "ne ekersen onu biçersin" atasözünü akıllara getirecek kötülük edenin kötülük bulduğu bir sonla bitmiştir. Buna ek olarak hikâyede kalbinde iyilikten başka bir şey olmayıp kötülük düşünmeyen, sabırlı, azimli, çalışkan ve aza kanaat etmeyi bilen insanların; işin içinden çıkamadığı veya beklemediği bir anda iyiliklerinin karşılıklarını elbet alacakları; her işten çıkar sağlamayı kendine görev edinen, yalan söyleyerek insanları aldatmaktan çekinmeyen, kötü fikirli, kurnaz, acımasız insanların ise kötülüklerinin cezasını bir gün bulacakları yazarın vermek istediği önemli mesajlar arasındadır. Ayrıca yazar, komşuluk ilişkilerinin önemine de dikkat çekmekte "komşu komşunun külüne muhtaçtır" atasözünü anımsatarak yardımlaşma ve dayanışmanın ne kadar kıymetli olduğunu göstermektedir. Bununla beraber Karakonuş karakterinde de çeşitli mesajlar yer almaktadır. Karakonuş'un öyküde sahneye çıktığı ilk haline bakıldığında onu sürekli yürümekten bir hal olmuş, günlerdir aç gezen, bir lokma yiyecek için dilenen zavallı ihtiyar bir adam olduğu düşünülebilir ancak sonrasında bu adamın kadının eline üç altın saymasıyla hiç de ilk görüldüğü kadar fakara ve zavallı biri olmadığı ortaya çıkmıştır. Bu bağlamda her varlığın görüldüğü gibi olmadığı, bazılarının "mış" gibi görünebildiği için öylelerine karşı dikkatli olunması ve her söylenene inanılmaması gerektiği başarılı bir şekilde ortaya konmuştur. Bunun yanı sıra Karakonuş'un yaşlı kadın ve adamlarla karşılaşmasının pazara varmadan oluşunun hikmeti o ikisine verilen önemli bir fırsat olduğudur. Kadın merhametli oluşu sayesinde o fırsatı değerlendirerek pazara gidip elindeki üç yumurtayı da satmayı başarsa bile elde edemeyeceği bir kazanç elde etmiş, adam ise para hırsıyla fırsatı kaçırmış, pazara gitse dahi eli boş dönmüştür. Buna ek olarak hikâyede yumurtayı kırınca içinden altın, öykünün sonlarında yine yumurtadan arıların çıkması gibi yer yer gerçekdışı olaylar yer alsada biri yardıma muhtaç diğeri ise paragöz olan iki komşu karakterinin arasında yaşananlar ile yolda aç olan yaşlı bir adamla karşılaşmaları gerçek hayatta karşılaşılabilecek bir durumdur. Ayrıca hikâyede psikolojik tahlillere yer verilmesi gerçekliği arttıran unsurlardandır. Bununla birlikte Karakonuş isminin sonlarda verilmesi öyküde bahsi geçen bu adamın kim olduğuna dair meraklı hikâyenin son kısımlarına -adı zikredilinceye- kadar diri tutması ve olayların birinin nedeninin birinin sonucu olması acıcılık sağlayarak sürükleyici bir anlatımın oluşmasına imkân tanımıştır.

Abdel Tawab Youssef bu hikâyesiyle hem Mısır hem de Arap edebiyatına büyük katkı sağlamıştır. Kendine özgü olan çocuklarla konuşma sanatıyla biricik olmuş ve diğer yazarlar için bir rol model olmuştur. Ayrıca bu hikâye gibi daha birçok öyküsünde çocukların edinmesini önemseydiği ahlaki değerleri de ustalıklı eserlerine nakşetmiştir.

4. Yazarın Biyografisi

Yazar, bir edebi eser ortaya çıkarırken eserine çevresini ve çocukluğunun bazı dönemlerini yansıtır, bu durum Mısırlı yazar Abdel Tawab Youssef'te de açıkça görülmektedir. Kendisi de gençlik yıllarında Mısır'ın köylerinde kırsal kesimlerinde yaşamış ve çevresinde olup bitenleri en gerçekçi, en güzel ve en iyi anlatımla dile getirmiştir. Bu nedendir ki yerel bir dille yazdığı yazıları onu dünya çapında tanınır kılmıştır.

Yazarın birçok konuda kaleme aldığı yazılarında dini ve tarihi öğeleri barındırıyor olması özelde Arap bir çocuğun kültürünün zenginleşmesine, genel olarak da çocukta İslam kültürünün güçlenmesine katkı sağlamıştır. Öyle ki Abdel Tawab Youssef'in büyük eğitim ve kültür kurumlarının bile yapamadığı öncü bir rol üstlenmesi Arap kuruluşları ve yabancı kurumların içinde bulunduğumuz çağda onu çocuk edebiyatı yazarları arasında önde gelen bir isim olarak anmasına, ustalığı ve bu alandaki hâkimiyetiyle de onu tanımaya mecbur bırakmıştır.

1 Ekim 1928'de Mısır'ın Beni Suef Valiliği'nin "Shinra" köyünde dünyaya gelen Abdel Tawab Youssef'in öğretmen olan bir babası ve okuma yazma bilmeyen bir annesi vardır. Birçok âlim ve yazardan bilim, edebiyat ve kültür alanında eğitim alan yazar bilim ve kültür edinme konusundaki büyük arzusuyla Mısır'daki "Prens Faruk Ortaokulu"nda okumuş ve "Voltaire", "Montesquieu", "Rousseau" ve "Lamartine" gibi daha önce adını duymadığı isimleri ilk kez Fransızca öğretmeninden öğrenmiştir. Daha sonrası kendini geliştirerek okuduğu "Arap Edebiyatından Seçmeler" kitabında yer alan şiirler, onun şiir ve edebiyatla olan sevgi bağına kurduğu ilk dizelerdir. Burada "İmru' el-Kays" ve "Amr ibn Gülsüm" Mütenebbi", "Al-Buhturi", Tala' al-Barudi, "Şevki", "Hafız İbrahim" ve "Hafni Nasif" ile tanışmıştır. İlk başlarda kendini bir şair gibi hissetmediğinden şiire ve şairlere olan sevgisiyle beraber bu alanda devam etmemiştir. 50'li yılların başında henüz gençken, şair Ebu'l-Kasım El-Şabi hakkında bir radyo programından sorumlu olan yazar ayrıca Şevki'nin çocuklar için yazdığı şiirlerle ilgili altı küçük kitap yazmış ve Şevki'nin çeşitli kitaplara dağılmış şiirlerinden oluşan bir derlemeyi "Çocuklar için Şevki Divanı" kitabında yayınlamıştır.

Hayatı boyunca sevdiği bir eser olarak kalan El-Mazni'nin "Örümcek Ağları" adlı kitabı onda geniş ufuklar açarak derin bir etki bırakmıştır. Ayrıca El-Mazni'nin yazdığı bir gazetede tercüman olarak çalışan Abdel Tawab Yo-

ussef henüz 18 yaşındayken onunla tanışma fırsatı bulmuş, edebi eserlerinin çoğunu okuduktan sonra El-Mazni onu kendinden başka edebiyatçıları okuması için yönlendirmiş ve yazar daha sonrasında üniversitede eğitimini tamamlayana kadar "Tevfik el-Hakim", "Taha Hüseyin", "Al-Akkad", "Ahmet Emin" ve "Ahmet Hassan Al-Zayat" gibi isimlerin kitaplarını okumuştur. Bu süre zarfında okuduklarını onlardan istifade etmeye başlayınca kadar uzun yıllar boyunca biriktirmiştir. Bu zengin okuma rezervi, üniversitenin son iki yılını rahatlıkla geçirmesine ve burada okuduğu, öğrenim gördüğü konulardan yüksek bir seviyeye ulaşarak üniversiteden en iyi notlarla mezun olmasına katkı sağlamıştır.

Abdel Tawab Youssef üniversitede asil ve parlak bir öğrenci olmuş ve üniversitede edebiyat okumaya yatkındır. Ayrıca Ticaret Fakültesi Siyasal Bilgiler Bölümü'nden mezun olmak istemiş ve bu bölümün onun doğasına, kültürel mizacına ve yazarlığın gerektirdiği yeterliliklere uygun olduğunu belirtmiştir. Bu durum onun edebî eserlerinde açıkça görülmekte ve bilimsel çalışmalarına da yansımıştır. Bilimin, bilginin ve kültürün geniş ufuklarıyla kendisini donatmış; siyasi, ekonomik ve milli hikâyeleri kapsayan edebi eserleriyle de edebi üretimine çeşitlilik ve farklılık kazandırmıştır. Edebiyat ve bilim dünyasında doğuya, batıya, kuzeye ve güneye ışık saçmış olan yazar bu başarıyı köyüne, köklerine bağlı kalarak gerçekleştirmiştir. Kırsal bir kesimden gelmesiyle açıkça gurur duymuş, kendisine olan güveninin kaynağının bu olduğunu ifade etmiştir.

Youssef kırsal kesiminden fakir, dışlanmış halkına karşı en güzel insani duyguları besleyerek nazik ve merhametli olmuştur. Yazar, siyasi çalışmalarıyla onlara yardım etmek için büyük çaba harcamış, köprü inşa etme, ilkokul kurma, cami inşa etme, ortaokul kurma konusunda onlara destek olmaya çalışmıştır.

Abdel Tawab Youssef fakirlere, kendisinin de dâhil olduğu dışlanmışlara, sade bir yaşam süren insanlara bağlılığını korumuştur. Kalbinin ve ruhunun derinliklerinde hayatı boyunca güçlü izler bırakan gerçek faktörler bunlar olmuş, onun ilgi ve siyasi aidiyeti sosyal adalet konusu üzerine yoğunlaşmıştır. Bu nedenle yoksulların onurlu ve şerefli bir yaşam sürmek için her türlü hakka sahip olduklarına, vesayet olmaksızın kendileri ve aileleri adına düşünme hakkına sahip olduklarına inanmış, fakirlere ve toplum tarafından dışlanmış insanlara bilimsel açıdan başarı ve ilerlemelerden onların sorunlarını azaltacak şekilde yararlanma fırsatını sağlamada güçlü bir arzu duymuştur.

Arap kökenli yazarın Arapların soyundan geliyor oluşu onun için piramitlere mensup olmakla eşdeğer bir şeref olmuş ve tüm bunları çocuklara yazdığı hikâyelerde uygun sözcük ya da ifadelerle dile getirmiştir.

Abdel Tawab Youssef, üniversiteden mezun olduktan birkaç ay sonra babasını kaybetmesiyle üç yetim kızın ve bir annenin sorumluluğunu üstlenmiş ve Dr. Boutros Ghali'nin danışmanlığında yüksek lisansa hazırlanmaya başlamıştır. Siyaset bilimi alanındaki çalışmalarını tamamladıktan sonra o dönem dikkatini yetişkinlere yazmaya yönelmiştir. Profesör Saleh Jawdat'ın onu Baba Sharo ile tanıştırmasıyla bu sanata ilgi duydu ve çocukların dünyası üzerinde, radyoculukta, seslendirme sanatında ustalaşmak için okuma yapmaya başlamış, bu alanlarda kendini geliştirmek için her türlü çabayı göstermiştir.

Abdel Tawab Youssef, 1953'te Dr. Boutros Ghali'nin gözetiminde yüksek lisansını tamamladıktan sonra yetişkinlere gazete yazmak yerine çocuklara yazmaya başlamış ve çocuklar için onlarca Arapça dizi yazmıştır. Yazarın çocukluğu kendisini bir çocuk yazarı olmaya itmiş, bunun olmasına karar vermiş ve birçok eserini gözden geçirerek onlardan ilham alıp içindeki çocuğu diri tutmuştur.

Youssef'in ilk kitabı otuz dört yaşındayken yayınlanmış. İngilizceden tercüme edilen ilk kitap "The Red Shoe" adıyla 1962'de yayımlanmıştır. Kırk yaşındayken yazdığı kitabı ise Milli Eğitim Bakanlığı'nın altıncı sınıf ders kitabına aldığı 1969'da yayınlanan "*Hayal Al-Ma'at*" adlı kitabıdır.

1969 yılında Firdevs adıyla çocuklara yönelik ilk İslami dergiyi çıkarma fikrini ortaya atan ve ilk çocuk dergisini düzenleyen odur. 1970 yılında ilk çocuk kültürü konferansını düzenleyen ilk kişiydi ve Çocuk Kültürü Derneğini kuran aynı zamanda çocuklara yönelik radyo çalışmalarını ilk kez sunan da yine o olmuştur.¹¹

Yetmişli yılların başında ilk yurt dışı seyahatini Avrupa'ya gerçekleştirmiş olan yazar, Avrupa'da Almanya, İtalya, İngiltere, Fransa, Bulgaristan, Çekoslovakya'da, Asya'da Filipinler ve Çin'de, ABD ve Kanada'da çocuklara yönelik kitap fuarlarına katılarak birçok ülke görmüş dünya görüşü genişlemiştir.¹²

Diğer yandan kuruluşundan bu yana Arap Dilinin Koruyucuları Derneği'nin Yönetim Kurulu üyesi ve Aile raportör yardımcılığı yaptığı Yüksek Kültür Konseyi Çocuk Kültürü Komitesi'nin ayrıca İslam İşleri Yüksek Konseyi Çocuk Komitesi ve Mısır Yazarlar Birliği'nin kurucusu ve yirmi yıldır Yönetim Kurulu üyesidir. Üç yıl Genel Sekreter olarak görev yapmış ve Birliğin Şam, Bağdat ve Bingazi'deki çocuk edebiyatı sempozyumuna katılmıştır.¹³

11 تعرف على عبد التواب يوسف أول شخصية لمعرض كتاب الطفل - اليوم السابع Erişim tarihi: 24.01.2024

12 <https://www.arabworldbooks.com/en/authors/abdelawwab-youssef> Erişim tarihi: 24.01.2024

13 <https://www.noor-book.com/كتب-عبد-التواب-يوسف-pdf> Erişim Tarihi: 24.01.2024

1985 yılı Literary Horizon'da yetmiş iki kitabının yayınlandığı, kısa öykü kitapları ve edebi eserlerinin en yüksek üretimine tanık olduğu yıl olmuştur. Bunun en önemli nedeni, kendisini yazmaya adanması ve devlet işlerinden emekli olmasıdır.

Yazarın eserlerinin konu olarak özellikle edebiyat, din, coğrafya ve sanat olmak üzere dört temel alana odaklandığı görülmüştür. Birinci sırada edebiyat alanıyla ikinci sırada ise toplam eserlerinin dörtte üçüne tekabül eden din alanıyla ilgilenmiş olup bunda onun dindar bir çevrede yetişmesi, babasından edebiyatı ve dini öğrenmesi etkili olmuştur. Aynı zamanda dini topluluklara üye olmuştur. Radyodaki dini hikâyelerindeki başarısının yanı sıra bu alandaki en önemli kitaplarından biri de yirmi bir hikâyeden oluşan *İnsanların En Hayırlısı Muhammed(sav)* serisi Allah Resulü'nün hayatının aşamalarını ve onun büyüklüğünü konu alan bir eserdir.

Yazar, çocuklara yönelik yazılarında İslami değerlere odaklanarak bilimsel ve dini bilgileri birleştirmeye çalıştığı yeni bir yaklaşım benimsemiştir. Otuz bölümlük radyo programını Kur'an-ı Kerim'le başlamış, ardından başlığı "Kur'an-ı Kerim'in Kuşlar ve Hayvanlarla İlgili Hikâyelerinden" olan Kur'an-ı Kerim'de adı geçen toplam 30 kuş ve hayvanı anlattığı otuz kitabına yönelmiştir. Daha sonra Kur'an kütüphanesine giderek orada Allah'ın Kitabı'ndan bahsetmiş ve Allah'ın nasıl olduğunu anlatmıştır. Kuran'ın nasıl nazil olduğunu, nasıl korunduğunu, şeytanın nasıl mağlup edildiğini hikâyeler ve fıkralar halinde kolay, anlaşılır olarak uygun bir dille yazmıştır ve ardından daha sonra bunu, on beşi peygamber hadislerinde bahsedilen hayvanlarla ilgili ve on beşi insan dünyasını konu alan otuz hikâyeden oluşan, hadislerle ilgili bir dizi kitap takip etmiştir. Yazılarında ilgi odağı dini öğretiler olmuştur. Ebrehe'nin fili, Bedir Kuyusu, Burak'tan bahsettiği "Yirmi Hikâyede Muhammed'in Hayatı" kitabıdır. İbrahim (as)'in biyografisi üzerinde yoğunlaşmış, İslam şövalyeleri hakkında on beş kitap yazmış, çocuklara yönelik yirmi yedi kitapta peygamber kıssalarının yazılmasına katkıda bulunmuş ve yirmi beş ibadet kitabı yayınlamıştır.

Öte yandan kitaplarında coğrafya ve tarihe de yer vermiştir. Çocuklara tarih ve coğrafya bilgilerini kazandırmak, kültürlerini ve zihinsel algılarını geliştirmek istediği için dikkatini bu iki alana yoğunlaştırmıştır.

Yazar altmışlı yıllarında edebiyata yoğunlaşmış olmakla birlikte o dönemde bu alanlarda tarih ve coğrafya alanıyla ilgili dört, din alanıyla ilgili üç, sosyal ve uygulamalı bilimler alanıyla ilgili yalnızca bir eser ortaya koymuştur.

Ayrıca çocuklara vatan sevgisini benimsetmek istemiş, çocukların eski ve orta çağ medeniyetlerini görmelerini sağlamaya çalışmış ve bu istek, İslamı ve Araplığı savunmak için yapılan savaşların anlatıldığı "Büyük Savaşlarımız" kitabında açıkça görülmüştür. Aynı şekilde "Ümmü Hanan", "Cesur

Kaptan", "6 Ekim Mücadelesi" gibi kitaplarında vatan ve aile sevgisini, Araplıkla gurur duymayı ve bunun için çok çalışmak gerektiğini anlatmıştır. "Sallahaddin el-Eyyubi" dizisinde otuz radyo bölümünde ve "Kudretli Kahraman General Abdul Settar" dizisinde de açıkça yansıtılmıştır.

Bununla birlikte çocukları dünya edebiyatıyla da tanıştırmak isteyen yazar bu konuda Hans Christian Anderson Çocuk Edebiyatı Ödülü gibi büyük yazarların etkileyici eserlerinin ve ülkelerinde ödül kazananların kitaplarının tercüme edilmesi yoluyla çocukları uluslararası çocuk edebiyatı konusunda bilinçlendirmek istemiştir. Bu bağlamda Nobel Ödülü'ne benzer bir ödül olan çocuk edebiyatında Hans Christen Andersen ödülü gibi ülkelerinde ödül kazananların kitaplarında yazmış ve bu büyük edebi eserleri "Bu Büyük Yazarlar ve Güzel Hikâyeleri" öykü dizisinde tamamlamıştır. Bununla birlikte çocuk edebiyatının uluslararası çaptaki tarihini anlatan bir dizide "Almanya'da Grimm Kardeşler" ve "Fransa'da Charles Perrault" eserleri çocuk edebiyatının tohumları olarak bilinen halk masalı koleksiyoncuları olan yazarların hayatlarını tercüme etmiş ve Gulliver, Robinson Crusoe, Binbir Gece Masalları gibi çocukların çok sevdiği yetişkin kitaplarından bahsetmiştir.¹⁴

2015 yılının Eylül ayında vefat eden yazar Abdel Tawab Youssef'in yetişkinler için yazdığı kırk adet kitabı; Muhammed'in hayatını anlatan yirmi hikâyelik iki kitabın 7 milyon, "Alan Hayal Gücü" kitabının 3 milyon adet basılmasının yanı sıra çocuklar için yazdığı Mısır'da beş yüz doksan beş ve Arap ülkelerinde basılmış yüz yirmi beş çocuk kitabı bulunmaktadır. Diğer kitaplarının arasında *Şehrazat'ın Masalları*, *Pek Popüler Olmayan Masallar*, *Kayıp Saat*, *Umm Shajar Umm Naqqar'ın Diyalogu*, *Nagham'ın Büyüsü*, *Kültürlü Kedi*, *Cesurların Barışı* ve *Bilgisayar Gedo'nun Karakterini Analiz Ediyor* kitapları rekor satışlara ulaşmıştır.

Tatlı üslubu ve verdiği bilgilerin doğruluğu ile takdir toplayan yazarın, kitaplarının yaklaşık 25 milyon kopyası Mısır, Beyrut, Irak, Kuveyt, Katar ve Maskat'ta basılmıştır. Kitaplarından bazıları İngilizce, Fransızca ve Almanca'ya çevrilmiştir.¹⁵

Milli Eğitim Bakanlığı "Tarlanın Hayali" ve "Muhammed'in Hayatı" gibi çocuklara yönelik onun bazı kısa öykü eserlerini okul müfredatına dâhil etmiştir. "Alan Hayal Gücü", "Cesur Kaptan", "Umm Hanan" ve "Muzaffer Ağaç" adlı romanları onun edebi ustalığını göstermiştir. Hepsi birden fazla basılmıştır ve yazar Arap çocukları için uzun romanlar yazan ilk kişi olarak yazın dünyasında büyük üne kavuşmuştur.

Yazarı bu üne kavuşmasında onu etkileyici yapan en önemli şey çocuklara hitap ederken kullandığı sade üslubudur. Onların büyük bir dil zenginli-

14 https://www.aqlamalhind.com/?p=2608#_ftn2 Erişim tarihi:21.01.2024

15 تعرف علي عبد التواب يوسف أول شخصية لمعرض كتاب الطفل - اليوم السابع Erişim Tarihi: 24.01.2024

ğine sahip olmaları için kelime dağarcığını ustalık ve hassasiyetle seçmiştir. Başlık ve konulardaki mizahının yanı sıra renkleri ve şekilleri tanıttığı "Renk Serisi" ile çocuğun dikkatini ve ilgisini en fazla çeken sanatsal yazı biçimleriyle kitabında doğada var olan her renkten bahsetmiştir.¹⁶

Ayrıca gençler için kıymetli bir hazine olacak olan edebi eserlerinin tamamında içeriğe önem vermekten ziyade sanatsal unsurlara dikkat çekmiştir. Yazın dünyasında ismi oldukça anılan yazarın; bilim ve sanat madalyası, cumhuriyet madalyası, Arap yayın Birliği'nden altın madalyası gibi madalyalarının yanı sıra Mısır'da ve uluslararası çapta birçok onursal ödüle layık görülmüştür.

Mısır'da aldığı ödüllerin bazıları şunlardır:

- 1975'te Devlet Çocuk Edebiyatı Ödülü ve UNESCO Dünya Okuryazarlığın Ortadan Kaldırılması Ödülü
- 1981'de Devlet Çocuk Kültürü Ödülü
- 1991'de Arap Edebiyatında Kral Faysal Ödülü
- 1992'de Silahlı Kuvvetler Edebiyat Ödülü
- 1998 yılında en iyi çocuk yazarı yarışmasında birincilik ödülü
- 1999 Suzanne Mübarek Ödülü
- 2000'de Suzanne Mübarek Ödülü
- 2000'de Yirmi Hikayede Muhammed'in Hayatı kitabıyla Bologna Uluslararası Çocuk Kitapları Fuarı Ödülü
- 2003 yılında Kahire'de Radyo ve Televizyon Birliği Dokuzuncu Festivali Ödülü

Uluslararası olarak aldığı ödüllerin bazıları ise şöyledir:

- 1991 yılında Suudi Arabistan'dan Kral Faysal Uluslararası Edebiyat Ödülü.
- Birinci Fayoum Çocuk ve Sanat Festivali Ödülü.
- 1995 yılında Yeni Dünya'da İslam ve Arap Kültürü Derneği Ödülü.
- Suudi Arabistan'ın Mekke şehrinde Millî Eğitim Bakanlığı'ndan Çocuklara Yönelik Kitap ve Eddebiyat Ödülü
- Arap Çocuk Kültürü dalında Şeyh Hazzaa İbn Zayed Al-Nahyan'ın Oğulları.
- Dar El-Fikr El-Araby (Arap Düşüncesinin Evi) Yayınevi Ödülü.¹⁷

¹⁶ https://www.aqlamalhind.com/?p=2608#_ftn2 Erişim tarihi: 24.01.2024

¹⁷ https://ayoussef.org/award_en.html Erişim Tarihi: 23.01.2024

Kaynaklar

- Bakır, Sinan. "Orhan Kemal'in hikâyelerinde anlatıcı ve bakış açısı ". *Türkiyat Mecmuası Dergisi* 25/2 (2015), 31-60.
- Can, Muhammet Berat. "Abdurrahman Münif'in Şarku'l-Mütevassıt İsimli Romanın Teknik İncelemesi." (2022).
- Demiryürek, Meral. "Kurgusal Metinlerde İkinci Kişili Anlatıcı ve Bakış Açısı". *FSM İlmî Araştırmalar İnsan ve Toplum Dergisi* 2 (2013), 119-139.
<https://books-library.net/free-578765293-download>
<https://www.aqlamalhind.com/?p=2608> Erişim tarihi:21.01.2024
<https://www.arabworldbooks.com/en/authors/abdeltawwab-youssef> Erişim tarihi: 24.01.2024
<https://www.ayoussef.org/award.html>
<https://www.noor-book.com/كتب-عبد-التواب-يوسف-pdf> Erişim Tarihi: 24.01.2024
- Kostakoğlu, Hilal. (2016).*Şükufe Nihal'in Öykülerinde Yapı ve Tema*. Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi: Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Eskişehir, 2016.
- Köksoy Mesut, Işık Rifat. Raḡvâ 'Âşûr'un Hurma Ağacını Gördüm (Ra'eytu En-Naḥl) Eserindeki Kısa Hikâyelerin Teknik İncelemesi. *Dil Ve Edebiyat Araştırmaları* 23 (2021), 291-325.
- Mocan, Ahmet. ""Yalnızız" Da Anlatım Teknikleri." (2012).
- Şahin, Veysel. "*Tahsin Yücel'in Öyküleri Üzerine Bir İnceleme*". Elazığ: Fırat Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 2006.
- Şimşek, Yaşar. «İç Monolog» ve «Bilinç Akışı» Tekniği Açısından Oğuz Atay'ın "Unutulan" Hikâyesi. *Söylem Filoloji Dergisi* 4.2 (2019): 307-329.
- Yıldız, Ahmet. "Abdulvehhâb 'İsâvî'nin ed-Dîvânu'l-İsbartî İsimli Romanının Teknik ve Tematik İncelemesi", *Akif* 51/1(2021), 66-95.
- Youssef, Loubna A. "Abdel-Tawab Youssef: Praying with the Rhythm of the Universe." This is an occasional Cairo University Refereed Publication (2015): 7.
تعرف على عبد التواب يوسف أول شخصية لمعرض كتاب الطفل - اليوم السابع Erişim tarihi: 24.01.2024

EK: 1

**ABDEL TAWAB YOUSSEF'İN "KARAKONUŞ" ADLI HİKÂYESİNİN
ARAPÇA ORJİNALİNDEN ÇEVİRİSİ**

Derler ki Goblinler¹⁸ yeryüzünden kayboldu ve artık onları göremiyoruz fakat "Bohemya" dağlarındaki "Ruknis" köyü onlardan bir tanesinin bugüne dek varlığını koruduğunu iddia ediyor. O hapşırınca rüzgâr esiyor, kaşlarını çatınca kara bulutlar toplanıyor ve sinirlenince de volkan patlıyor.

Ruknis köyünde birkaç tavuktan başka bu dünyada hiçbir şeyi olmayan fakir, zavallı, yalnız bir dul kadın yaşardı. Günlerden bir gün zavallı kadın çok acıktı, artık çektiği bu açlığa dayanamadı ve komşularının kapısını çalmak zorunda kaldı. Onlara yalvararak:

— Bana bir kilo patates verebilir misiniz, lütfen? Yakında onu size geri vereceğim. Komşusu onunla alay eder bir tavırla:

— Onu sen nasıl geri getirebilirsin ki! Senin hiçbir şeyin yok.

Kadın ise ona:

— Tavuğum yumurtluyor ve ne zaman...

— Hayır! Hayır, dedi adam.

Kapıyı kadının yüzüne umarsızca kapatırken ona söylediği son sözler buydu.

***

Zavallı dul kadın çaresizce evine dönmüştü ki bir de ne görsün! Tavukları ona üç yumurta vermişti. Kendi kendine söylenerek "Bu zalim komşu ona sorduğum patatesleri bana vermiş olsaydı beni pazara kadarki uzunca bir yolculuktan kurtarabilirdi" dedi.

Dul kadın aceleyle elbiselerini giydi ve bu üç yumurtayı da alarak süratli bir şekilde köy pazarının yolunu tuttu. Pazar dağılmadan oraya yetişmek istiyordu. Çünkü oradakiler ikindiden sonra pazar yerinden uzak olan köylere dönmek üzere pazardan ayrılıyorlardı.

***

Kadın yolda ilerlerken ayaklarını yerden zar zor kaldıran, nefes almaya bile güç yetiremeyecek bir halde ağır ağır yürüyen ve biraz dinlenmek için

¹⁸ Goblin genellikle ufak, çirkin ve bazen kötü huylu olarak tasvirlenen mitolojik yaratıklardır. Bazen etrafındakilere zararı dokunmayan bazen de insanlara komplo kurmaya çalışan bu varlıklara Avrupa folklorunda çoğunlukla rastlanır. Net olarak bilinmemekle birlikte, "Goblin" kelimesinin kökeni bazı kaynaklara göre Ortaçağ Fransızcasındaki "gobelin" kelimesinden türediği belirtilse de goblinlerin varlığı Eski Çağ'a kadar uzanmaktadır. Bu yaratıklar sadece kurgusal eserlerle sınırlı kalmayıp aynı zamanda tarih boyunca birçok kültürün folklorunda da önemli bir yer edinmiştir.

her elli adımda bir durup sonra yoluna devam eden yaşlı bir adamla karşılaştı. Adam zayıf bir ses tonuyla ona seslendi:

- Bana verecek bir şeyin var mı, yiyecek? Üç gündür midem boş!
- Üç yumurtadan başka bir şeyim yok, benim de paraya ihtiyacım var!
- Bunlardan bir tanesinden vazgeç.
- Buyrun!

Dul kadın ona bir yumurta vererek hızla yola koyuldu ancak birkaç adım attıktan sonra onun bir yumurta daha istemek için kendisini çağırdığını duyunca:

- Pazara bir yumurta satmak için mi gideyim! İşi Allah'a kaldı!
- İlki iştahımı açtı.

Kalan son yumurtasını eline alan kadın biraz yürümeye başlamıştı ki adam üçüncü kez tekrar seslendi:

— Üçüncü yumurtayı bir altın karşılığında senden satın alacağım. Önceki iki yumurtanın parasını da ödeyeceğim... Al! Bu üç cüneyh¹⁹.

Adamın elinde gördüğü altınlar kadını şaşkına çevirdi. Onları aldı sonra yumurtayı ona vererek köye döndü ve cimri komşusunun kapısını çaldı ona:

— Bir çuval patates, bir çuval un, bir çuval şeker ve geri kalan altınımı istiyorum.

Komşu bağırarak:

- Ne! Altın mı? Onun şeklini bile unuttum!

Bu durum karşısında adamın beti benzi attı ve tıpkı civcivlerini arayan korkmuş bir tavuk gibi bir oraya bir buraya koşmaya başladı, nihayet yanına da bir hediyeyle ve kadının kendisinden istedikleriyle geri döndü, ona:

- Bu altınları nereden buldun?

Kadın:

— Pazara varmadan önce yumurta başına bir cüneyh ödeyerek benden yumurta satın almak isteyen biri karşıma çıktı.

Komşusu, dul kadının kendisinden satın aldıklarını ona verir vermez yanına birkaç tane yumurta alarak soluğu pazar güzergâhında aldı.

***

---

19 Mısır ülkesinin para birimi

Yola biraz devam ettikten sonra yolda dul kadının daha öncesinde karşılaştığı aynı yaşlı adamla o da karşılaştı ve pazarlık yapmak için ona:

- Bu yumurtayı sana üç altından aşağı satmayacağım.
- Bir altın sana yetmiyor mu?
- Hayır, hayır! Beni yolundan alıkoyma lütfen!

Yaşlı adam oradan ayrıldı, dul kadının komşusu ise pazara ulaştı ulaşmasına ama yumurta başına beş kuruş gibi ucuz bir fiyat dışında kendisinden alışveriş yapacak kimseyi bulamadı. Böylelikle umduğunu bulamayan adam pazara getirdiği ne varsa hepsini geri götürmek için evine doğru yola koyuldu.

***

Dönüş yolunda da yine aynı adamla karşılaştı. Yaşlı adam onunla yarındaki her şeyi beş kuruş karşılığında satın almak için uğraşınca pazara yumurta satma niyetiyle giden ancak hiçbirini satmadan geri dönen adam yumurtaları taşımaktan o kadar yorulmuştu ki artık onları taşımaya tahammülü kalmamıştı ve bu yüzden onunla anlaşmayı kabul etti. Yumurtaları beş kuruşa satın almayı başaran yaşlı adamın gözü bu sefer adamın elinde kalan son şey olan sepete ilişti:

- Aldığım yumurtaları içine koymam için bu sepeti bana verir misin?
- Onu bir altına sana satarım.
- Hayır, hayır! Ona ihtiyacım yok. Elinle gözlerini kapat.
- Neden ki?!
- Bu sadece bir rica.

Adam iki elini gözlerinin üzerine koyduktan kısa bir süre sonra tuhaf sesler duydu. Kulağına gelen bu sesin ne olduğunu merak etmiş olacak ki birdenbire gözlerini açtı ve yaşlı adamın bir yumurtayı oldukça sert bir şekilde sanki kırılmasını istercesine yere fırlattığını gördü.

Yaşlı adam – Karakonuş- kırık yumurtanın içinde ışıltılı parlayan altını almak için elini uzattı ve onu alıp cebine koydu. Sonra bir altın daha almak için başka bir yumurtayı yere fırlatırken gördüklerinden dolayı hayrete düşen adam Karakonuş'un daha fazla yumurtayı heba etmesini engellemeye çalıştı:

— Yeter lütfen, şimdi komşuma bu yumurta için söz verdiğimi hatırladım. Bu yüzden senden rica ediyorum, onu geri almak istiyorum.

Adam kırılan iki yumurtaya müsamaha göstererek yumurtaları kendisine verene dek Karakonuş'la tartıştı. Karakonuş birkaç adım atarak adamdan uzaklaştı ve ardından ne yapacağına bakmak için arkasını döndüğünde adamın küçük bir taşın üzerinde kırmak için yumurtalardan birine elini uzattığını gördü. O, yumurtayı kırdı ancak içinde hiçbir Şey bulamadı. Sonra diğeri kırılmaya başladı ne yazık ki onun içinde de aradığı yoktu hatta içinden tek kuruş bile çıkmadı.

Adam büyük bir üzüntü ve hayal kırıklığı içerisinde kırık yumurtaların enkazına bakarken aniden oturduğu yerden kalktı ve sepeti devirip kırıncaya kadar ayaklarıyla güçlü bir Şekilde tekmelemeye başladı, tam da bu esnada yumurtadan birdenbire çok sayıda arı ortaya çıkıp onu sokmaya başlayınca adam bağırarak:

— Aaah!..O Karakonuş!

Dağların ötesinden yankıları her yerden duyulan, gürleyen bir ses yükseldi:

— Karakonuş!.. Karakonuş!.. Karakonuş!

EK: 2

ARAPÇA METİN

كاراكونوش

يَقُولُونَ: إِنَّ الْعَفَارِيثَ^{٢٠} قَدِ اخْتَفَتْ مِنْ عَلَى ظَهْرِ الْأَرْضِ ، وَمَا عُدْنَا نَرَاهُمْ ، لَكِنَّ قَرْيَةَ رُوكْنَيْسَ فِي جِبَالِ بُوهَيْبِيَا تَزْعُمُ أَنَّهَا تَحْتَفِظُ
بِوَاحِدٍ مِنْهُمْ إِلَى الْيَوْمِ ، يَعْطُسُ فَتَهْبُ الرِّيحُ ، يَعْيسُ فَتَتَجَمَّعُ السُّحُبُ السُّودَاءُ ، وَيَعْصَبُ فَتَنُورُ الْبَرَازِكُنُ .

فِي قَرْيَةِ رُوكْنَيْسَ عَاشَتْ أَرْمَلَةٌ قَبِيْرَةٌ مَسْكِيْنَةٌ وَجِيْدَةٌ لَا تَمْلِكُ مِنَ الدُّنْيَا عَيْرَ بَعْضِ دَجَاجَاتِ ،

وَدَاتِ يَوْمٍ جَاعَتْ الْمَرْأَةُ وَأَصْطَرَّتْ إِلَى أَنْ تَطْرُقَ بَابَ جِرَانِيهَا ؛ لِتَسْأَلَ إِلَيْهِمْ :

- هَلْ لِي أَنْ أَرْجُوْكُمْ أَنْ تُعْطُوْنِي كَيْلُو مِنَ الْبَطَاطِيْسِ وَأَعِيْدَهُ لَكُمْ قَرِيْبًا؟

سَخِرَ مِنْهَا جَارُهَا ، وَقَالَ لَهَا :

- مِنْ أَيْنَ لِكَ أَنْ تُعِيْدِيهِ ! أَنْتِ لَا تَمْلِكِيْنَ شَيْئًا .

قَالَتْ : - دَجَاجِي تَبِيْضُ ، وَعَدَدَمَا... .

- لا لا... .

هَذَا مَا قَالَهُ الْجَارُ ، وَهُوَ يُعْلِقُ الْبَابَ فِي وَجْهِهَا .

*****

رَجَعَتْ الْأَرْمَلَةُ الْمَسْكِيْنَةُ إِلَى بَيْتِهَا ، وَوَجَدَتْ أَنَّ دَجَاجِيهَا قَدْ مَنَحَتْهَا ثَلَاثَ بَيْضَاتٍ ، قَالَتْ لِنَفْسِهَا :

- كَانَ يُمْكِنُ لِهَذَا الْجَارِ - الَّذِي جَارَ عَلَيَّ - أَنْ يُعْفِيَنِي مِنَ الرَّحْلَةِ الطَّوِيْلَةِ إِلَى السُّوقِ ، لَوْ أَنَّهُ أَعْطَانِي الْبَطَاطِيْسَ الَّتِي سَأَلْتُهُ إِيَّاهَا .

إِزْتَدَتْ الْأَرْمَلَةُ ثِيَابَهَا عَلَيَّ عَجَلًا ، وَحَمَلَتْ الْبَيْضَاتِ الثَّلَاثَ ، وَمَصَّتْ مُسْرِعَةً إِلَى سُوْقِ الْقَرْيَةِ ، تُرِيدُ أَنْ تَلْحَقَ بِهِ قَبْلَ أَنْ يَنْقُصَ ؛
إِذْ إِنَّ الْاَدْبَانَ فِيهِ يَرْحَلُونَ مِنْهُ عَصْرًا ، لِتَمْتَكِنُوا مِنَ الْعَوْدَةِ إِلَى فُرَاهِمُ الْبَعِيْدَةِ .

*****

التَّتَقَبَّتِ الْأَرْمَلَةُ فِي طَرِيْقِهَا مَعَ رَجُلٍ ، يَنْتَرِعُ أَقْدَامَهُ بِصُغُوْبِيَّةٍ مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ ، وَيَسْبِرُ عَلَيَّ مَهَلًا ، وَهُوَ عَيْرٌ قَادِرٌ عَلَيَّ أَنْ يَلْتَقِطَ أَنْفَاسَهُ
، كَمَا أَنَّهُ يَتَوَقَّفُ كُلَّ خَمْسِيْنَ خُطْوَةً ؛ لِئَسْتَرِيْحَ قَلِيْلًا ، ثُمَّ يُوَاصِلُ السَّيْرَ . نَاذَاهَا الرَّجُلُ بِصَوْتٍ خَافِيَةٍ قَائِلًا :

- هَلْ لَدَيْكَ مَا تُعْطِيْنِي إِيَّاهُ ، طَعْمًا ؟ مَعْدِي خَاطِيَةٌ مُنْذُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ !

- لَيْسَ مَعِي عَيْرٌ ثَلَاثَ بَيْضَاتٍ ، أَحْتَاجُ إِلَيْ مَمْنِيهَا !

- اسْتَعْنِي عَنِّي وَاحِدَةً مِنْهَا .

- تَفَضَّلْ !

أَعْطَتْهُ الْأَرْمَلَةُ بَيْضَةً ، وَأَشْرَعَتْ فِي سَيْرِهَا ، لَكِنَّهَا سَمِعَتْهُ بَعْدَ عِدَّةِ خُطَوَاتٍ يَتَادِيهَا مِنْ جَدِيْدٍ ،

وَيَسْأَلُهَا بِبَيْضَةٍ أُخْرَى ، فَقَالَتْ :

- وَهَلْ أَذْهَبُ إِلَى السُّوقِ لِأَبِيْعَ بَيْضَتَهُ وَاحِدَةً ! أَمْرِي إِلَى اللَّهِ !

- الْأَوَّلَى فَتَحَتْ سَهْبِيَّتِي .

العفريت (الجمع عفاريث) هو نوع فائق القوة من المخلوق 20

وَصَعَتِ الْمَرْأَةُ الْبَيْضَةَ فِي يَدِهِ ، وَمَصَّتْ ، عَيْرٌ أَنَّهُ نَادَاهَا لِلْمَرَّةِ الثَّالِثَةِ :

- الْبَيْضَةُ الثَّالِثَةُ ، سَأَسْتَرِيهَا مِنْكَ بِمُقَابِلِ جَنْبَيْهِ دَهْيِي ، وَأَدْفَعُ كَذَلِكَ تَمَنُّ الْبَيْضَتَيْنِ السَّابِقَتَيْنِ .. خُذِي .. هَذِهِ ثَلَاثَةُ جَنْبِهَاتٍ دَهْيِيَّةٍ .

دُهِلَتِ الْمَرْأَةُ ، وَأَخَذَتِ الْجَنْبِهَاتِ ، وَأَعْطَتْهُ الْبَيْضَةَ ، وَعَادَتْ إِلَى الْقَرْيَةِ ، وَطَرَقَتْ بَابَ الْجَارِ الشَّجِيحِ ، وَقَالَتْ لَهُ :

-أُرِيدُ جَوَالِقَ (سُؤَالَ) بَطَاطِيسَ ، وَجَوَالِقَ دَقِيقٍ ، وَجَوَالِقَ سَكَّرٍ ، وَبَاتِي جُنْبَيْهِ دَهْيِيٌّ

صَاحَ الْجَارُ : جُنْبَيْهِ دَهْيِيٌّ ! لَقَدْ نَسِيتُ سَكَلَهُ !

إِصْفَرَّ وَجْهُ الْجَارِ ، وَبَدَأَ يَجْرِي هُنَا وَهُنَاكَ ، مِثْلَ دَجَاجَةٍ مُورَعَةٍ تَبْحَثُ عَنْ صَعَارِهَا ، وَعَادَ

يُحْمِلُ إِلَيْهَا مَا طَلَبَتْ ، وَوَقَفَهُ هَدِيَّةً ، وَسَأَلَهَا :

- مِنْ أَيْنَ لَكَ هَذَا ؟ فَقَالَتْ :

- قَبْلَ أَنْ أَصِلَ إِلَى السُّوقِ قَابَلَنِي مَنْ اشْتَرَى مِنِّي الْبَيْضَةَ بِجُنْبَيْهِ دَهْيِي !

أَعْطَى الْجَارَ لِلْأَرْمَلَةِ مَا اشْتَرَتْهُ ، وَعَادَ مُسْرِعًا ، يَحْمِلُ مَا عَدَّهُ مِنَ الْبَيْضِ .

*****

وَيَمْضِي عَلَى الطَّرِيقِ ، وَالتَّقَى بِهِ الرَّجُلُ نَفْسَهُ ، وَسَاوَمَهُ ، وَإِذَا بِهِ يَقُولُ لَهُ :

-لَنْ أَيْعَ لَكَ الْبَيْضَةَ بِأَقَلِّ مِنْ ثَلَاثَةِ جَنْبِهَاتٍ دَهْيِيَّةٍ .

-أَلَا تَكْتَفِي بِجُنْبَيْهِ وَاحِدٍ ؟

- لا لا .. لَا تُعْطِينِي عَنِ السُّوقِ ، أَرْجُوكَ .

تَرَكَهُ الْعَجُوزُ ، وَعِنْدَمَا وَصَلَ الرَّجُلُ إِلَى السُّوقِ لَمْ يَجِدْ مَنْ يَشْتَرِي مِنْهُ الْبَيْضَ ، إِلَّا بَتَمَنِّ بَحْسٍ ، لَا يَزِيدُ عَلَى خَمْسَةِ فُرُوشٍ لِلْبَيْضَةِ ، فَعَادَ يَحْمِلُ كُلَّ الْكَمِّيَّةِ ،

*****

خِلَالَ رِحْلَةِ الْعُودَةِ حَاوَلَ الْعَجُوزُ أَنْ يَشْتَرِي مِنْهُ كُلَّ مَا مَعَهُ بِمُقَابِلِ خَمْسَةِ فُرُوشٍ . وَكَانَ

الرَّجُلُ قَدْ نَعَبَ مِنْ حَمْلِ الْبَيْضِ ؛ لِذَلِكَ قَبِلَ الصَّفَقَةَ ، فَقَالَ لَهُ الْعَجُوزُ :

- هَلْ تُعْطِينِي هَذِهِ السَّلَّةَ ؛ لِأَضَعُهُ فِيهَا ؟

- أَيَّعَهَا لَكَ بِجُنْبَيْهِ دَهْيِيٌّ .

- لا لا .. لَسْتُ بِحَاجَةٍ إِلَيْهَا . ضَعُ يَدَيْكَ عَلَى عَيْنَيْكَ .

-لِمَاذَا !

- هُوَ مُجَرَّدُ رَجَاءٍ أَسْأَلُكَ إِيَّاهُ .

فَعَلَ الرَّجُلُ ذَلِكَ فَتَرَامَى إِلَى سَمْعِهِ أَصْوَاتٌ غَرِيبَةٌ ، اضْطَرَّ إِزَاءَهَا إِلَى أَنْ يَفْتَحَ عَيْنَيْهِ لِيَجِدَ

الْعَجُوزَ يُلْفِي بَيْضَةً وَاحِدَةً بِقُوَّةٍ وَعُنفٍ عَلَى الْأَرْضِ لِتَتَحَطَّمُ .

مَدَّ الْعَجُوزُ - كَارَاكُونُوسُ - يَدَهُ ؛ لِكَيْ يَلْتَقِطَ مِنْ دَاخِلِ الْبَيْضَةِ الْمَكْسُورَةِ جَنْبَيْهَا دَهْيِيًّا بَلْمَعُ ،

وَوَضَعَهُ فِي جَنْبِهِ ثُمَّ ألقى بَيْضَهُ أُخْرَى ؛ لِتَأْخُذَ مِنْهَا جَنْبِهَاتٍ أُخْرَى ، فِي جِنِّ فَتَحَ الرَّجُلُ عَيْنَيْهِ فِي دُهُولٍ ، وَحَاوَلَ أَنْ يَحُولَ بَيْنَهُ

وَيَبِّنَ تَحْطِيمَ الْمَرِيدِ مِنَ الْبَيْضِ قَائِلًا:

- كَفَى أَرْجُوكَ ؛ فَقَدْ تَدَكَّرْتُ الْآنَ أَنِّي وَعَدْتُ جَارِيَّ بِهَذَا الْبَيْضِ ؛ لِذَلِكَ أَرْجُوكَ ، فَإِنِّي أُرْعَبُ فِي أَنْ أَسْتَعِيدَهُ.

تَجَادَلَ الرَّجُلُ مَعَ كَارَاكُونُوشِ فِي الْأَمْرِ بِضَعِ دَقَائِقٍ ، إِلَى أَنْ قَبِلَ أَنْ يَرُدَّ لَهُ الْبَيْضَ ،

مُتَسَامِحًا مَعَهُ فِي الْبَيْضَتَيْنِ الْمَكْسُورَتَيْنِ.

وَمَضَى عَنْهُ كَارَاكُونُوشُ بِضَعِ حَطُوتٍ ، ثُمَّ التَفَّتْ إِلَى الْوَرَاءِ ؛ لِيَتَرَى مَا سَوْفَ يَفْعَلُهُ ،

فَوَجَدَ يَدَهُ قَدِ امْتَدَّتْ إِلَى بَيْضَتِهِ لِيَكْبِرَهَا عَلَى حَجَرٍ صَغِيرٍ ، فَلَمَّ يَجِدُ يَدَاخِلَهَا سَبِيحًا ، فَأَخَذَ يَكْسِرُ وَاجِدَةً بَعْدَ أُخْرَى دُونَ أَنْ يَعْثُرَ فِي أَيِّ مِنْهَا عَلَى شَيْءٍ ، بَلْ لَمْ يَجِدْ فِيهَا فُرْشًا وَاحِدًا !

وَجَلَسَ الرَّجُلُ يَتَطَلَّعُ إِلَى حُطَامِ الْبَيْضِ الْمَكْسُورِ ، فِي حُرْزٍ وَأَسَى وَفَجْأَةً قَفَزَ مِنْ مَكَانِهِ ، وَأَخَذَ يَزُكُّ السَّلَّةَ بِقَدَمَيْهِ يَقُولُ ، إِلَى أَنْ أَطْلَحَ بِهِ ، وَكَسَرَهُ عَنْ آخِرِهِ. فِي اللَّحْظَةِ الَّتِي خَرَجَ مِنَ الْبَيْضِ فَجْأَةً عَدَدٌ كَبِيرٌ مِنَ النَّحْلِ ، وَأَخَذَ يَقْرُصُهُ ، وَهُوَ يَصْرُخُ :

- آه .. إِنَّهُ كَارَاكُونُوشُ !

وَارْتَفَعَ صَوْتُ مَدْوٍ مِنْ فَوْقِ الْجِبَالِ ، سَمِعَتْ أَصْدَاؤُهُ فِي كُلِّ مَكَانٍ :

- كَارَاكُونُوشُ .. كَارَاكُونُوشُ .. كَارَاكُونُوشُ

